

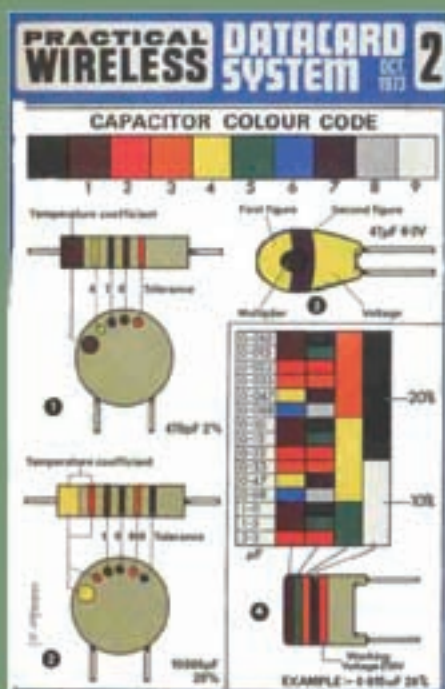
Magazine

IRAN**SHEMATIC****7nd vol. 1 MEHR 1387**

مجله دیجیتال ایران شماتیک
 برای آندی از ترجمان و نگارش جامعه علمی کشور
 گزیده ای از مدارات ، شماتیک ، بلوک دیاگرام دستگاهها ، تجهیزات ، فرایندها و طرحهای ابداعی

مطالب این شماره :

هاینریش گرین ایپر مخترع چند برابر کننده ولتاژ
 مفاهیم لامپ پرتو کاتودی
 اصطلاحات ارتباطات ماهواره ای - ساعت ال ان بی
 نگاهی اجمالی به انواع رله
 بلوک دیاگرام ال ان بی یونیورسال
 مدیریت وامدهای سیار
 کدهای رنگی برای فازنهای
 کدهای مرفی برای فازنهای

هاینریش گرین ایچر (Heinrich Greinacher)

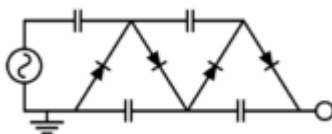

او فیزیکدانی سوییسی بود که در ۳۱ می ۱۸۸۰ در سنت گالن دنیا و در ۱۷ آوریل ۱۹۷۴ در برن زندگی را بدرود گفت . او بیشتر به دلیل تحقیقاتی بر روی لامپ های مگنترون و اختراع مدار چندبرابر کننده ولتاژ معروف است .

او تنها فرزند کفاشی ماهر و همسرش پالین بود که در مونزن مایر دنیا آمد . در سنت گالن به مدرسه رفت و در زوریخ ، ژنو و برلین به تحصیل فیزیک پرداخت . همچنین او بعنوان نوازنده پیانو در کنسرواتوار موسیقی ژنو تدریس می کرد .

دکترای خود را در برلین با مشارکت در سخنرانیهای ماکس پلانک در سال ۱۹۰۴ دریافت کرد . در ۱۹۰۷ در دانشگاه زوریخ مشغول به

کار شد و در ۱۹۱۲ بطور دائم در آنجا اقامت گزید . در طی سالهای ۱۹۲۴ تا ۱۹۵۲ او استاد ارشد فیزیک آزمایشگاهی در دانشگاه برن و مدیر انستیتو فیزیک بود . در سال ۱۹۱۲ محاسبات بنیادی در خصوص مگنترون را ارائه کرد که توصیفی بر عملکرد این نوع از لامپ ها بود . در سال ۱۹۱۴ او مدارات چند برابر کننده ولتاژ گرین ایچر را اختراع کرد (مداری یکسوساز برای دو برابر کردن ولتاژ) . در ۱۹۲۰ این ایده را به چند برابر کننده ولتاژ آبشاری تعمیم داد و تئوری روش های ردیابی ذرات حامل انرژی را ارائه کرد (spark counter, proportional counter) . در حوالی ۱۹۳۰ مدلی از مدارات چند برابر کننده اختراعی اش را در تحقیقات اتمی بکار برد .

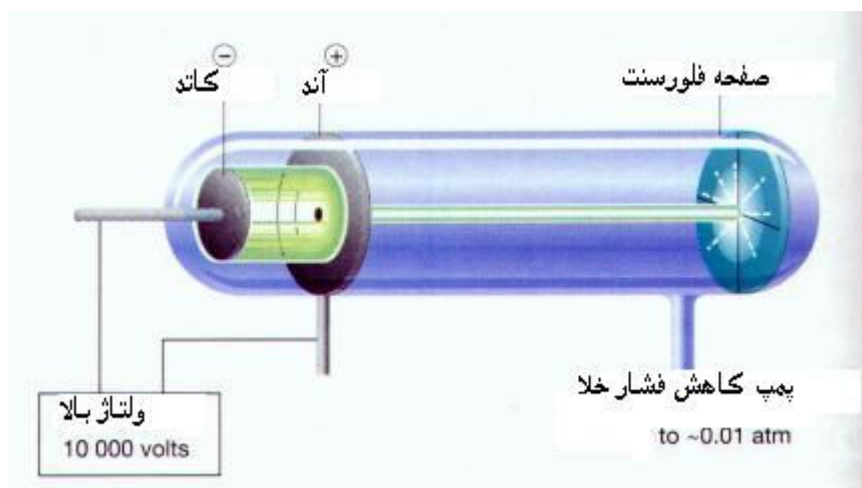
نمونه ای از مدار چند برابر کننده

او در طول حیاتش ، دو بار ازدواج کرد . یکی در سال ۱۹۱۰ در آلمان با ماری ماہلمن که از او دو فرزند دارد و باردیگر در سال ۱۹۳۳ با فریه دا اُرن در اینکویل .

ترجمه : رضا نادری

مفاهیم پایه لامپ پرتوی کاتدی

این وسیله از نظر ظاهر و ساختمان شبیه لامپی است که برای بررسی اثر میدانهای الکتریکی و آهنربایی پرتوهای کاتدی به کار می‌رود. تفاوت اساسی در این است که قبلاً کاتد سرد بود و به علت بمباران با یونها ، الکترون گسیل می‌کرد. حالا چشم الکترون تفنگ الکترونی است که در قسمت باریک لامپ قرار دارد.

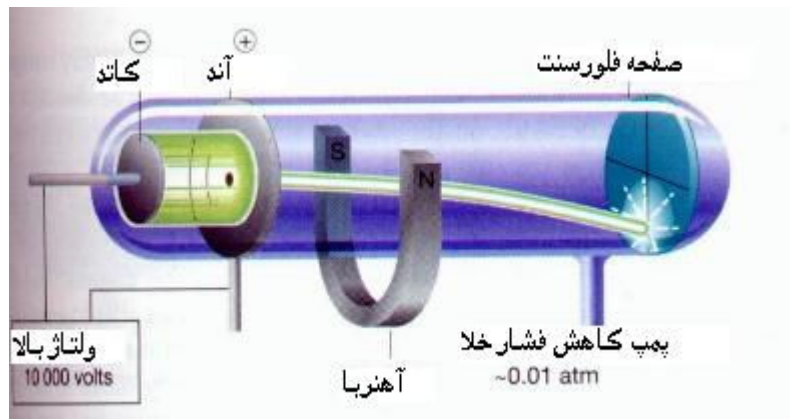
تفنگ الکترونی

تفنگ الکترونی عبارت است از کاتد انتهایی (رشته) که الکترون گسیل می‌کند و آند که به شکل قرصی با سوراخ کوچک با قطری برابر با ۱ تا ۳ میلیمتر ساخته می‌شود. اختلاف پتانسیلی از چند صد تا چند هزار ولت بین کاتد و آند برقرار می‌شود که در فضای بین آنها میدان الکتریکی شدیدی تشکیل می‌شود. این میدان به الکترودهایی که از کاتد گسیل می‌شوند تا سرعت‌های بسیار بالایی شتاب می‌دهند. کاتد داخل استوانه فلزی است که به آن ولتاژ مثبتی (نسبت به کاتد) اعمال می‌شود که اندکی از ولتاژ آند کمتر است. عمل مشترک این استوانه و آند باعث می‌شوند که تقریباً تمام الکترونها در سوراخ آند جمع (کانونش پرتوهای کاتدی) و از آن به شکل نوار باریکی ، یعنی باریکه الکترونی ، خارج شوند. در محلی که این باریکه به پرده می‌خورد (ته لامپ که با **ماده لیان** پوشیده شده است)، نقطه تابان روشنی ظاهر می‌شود.

طرز کار لامپ پرتوی کاتدی

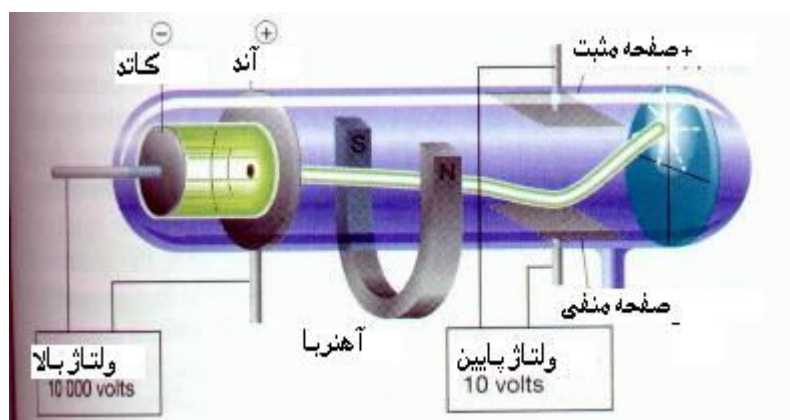
باریکه الکترونی خارج شونده از تفنگ الکترونی ، در مسیرش به طرف پرده ، از بین دو جفت صفحه‌های فلزی موازی می‌گذرند. اگر به جفت صفحه‌های اول ، ولتاژی اعمال شود، میدان یکنواختی ایجاد می‌شود و الکترونها را که از آن می‌گذرند به طرف صفحه‌ای مثبت منحرف می‌کند و لکه روشن روی پرده در امتداد افقی به طرف چپ یا راست منحرف خواهد شد. به همین ترتیب ، اگر ولتاژی به جفت صفحات دوم اعمال شود تا باریکه به طرف صفحه مثبت منحرف می‌گردد و لکه روشن روی پرده در امتداد قائم به طرف بالا یا پایین تغییر مکان می‌دهند. سپس از روی جا بجایی لکه روشن روی پرده می‌توان در مورد ولتاژ اعمال شده بر صفحات منحرف کننده ، نظر داد. در اینجا چیز مهم و حائز اهمیت این است که به علت جرم اینرسی ناچیز الکترونها ، به هر تغییر ولتاژ روی صفحات خیلی سریع واکنش

نشان می‌دهد. بنابراین لامپ پرتوی کاتدی را می‌توان برای ردیابی فرآیندهایی که در آنها تغییرات بسیار سریع ولتاژ و جریان روی می‌دهند بکار برد. مسائلی از این نوع در مهندسی رادیو که در آنجا جریانها و ولتاژها چندین میلیون بار در ثانیه تغییر می‌کنند بسیار حائز اهمیت است.

نوسان نگار پرتو کاتدی

با مجهز کردن لامپ پرتو کاتدی با وسایل مناسبی جهت بررسی فرآیندهایی شبیه تغییر سریع ولتاژ و جریان وسیله‌ای ساخته می‌شود که نوسان نگار پرتوی کاتدی نامیده می‌شود. این وسیله نه فقط در مهندسی رادیو بلکه در بعضی شاخه‌های دیگر علم و تکنولوژی نیز ابزار پژوهشی مهمی است و کار پژوهش در آزمایشگاههای علمی و صنعتی بدون آن دشوار است.

کاربردهای لامپ پرتوی کاتدی

تلویزیون یکی از وسایلی است که مجهز به لامپ پرتوی کاتدی است. می‌توان گفت که لامپ پرتوی کاتدی مهمترین قسمت دستگاههای تلویزیونی است. در دستگاههای تلویزیونی ، لامپهایی که بجای کنترل الکتریکی ، باریکه الکترونی را بطور مغناطیسی کنترل می‌کنند، نیز بطور عمده‌ای بکار می‌روند.

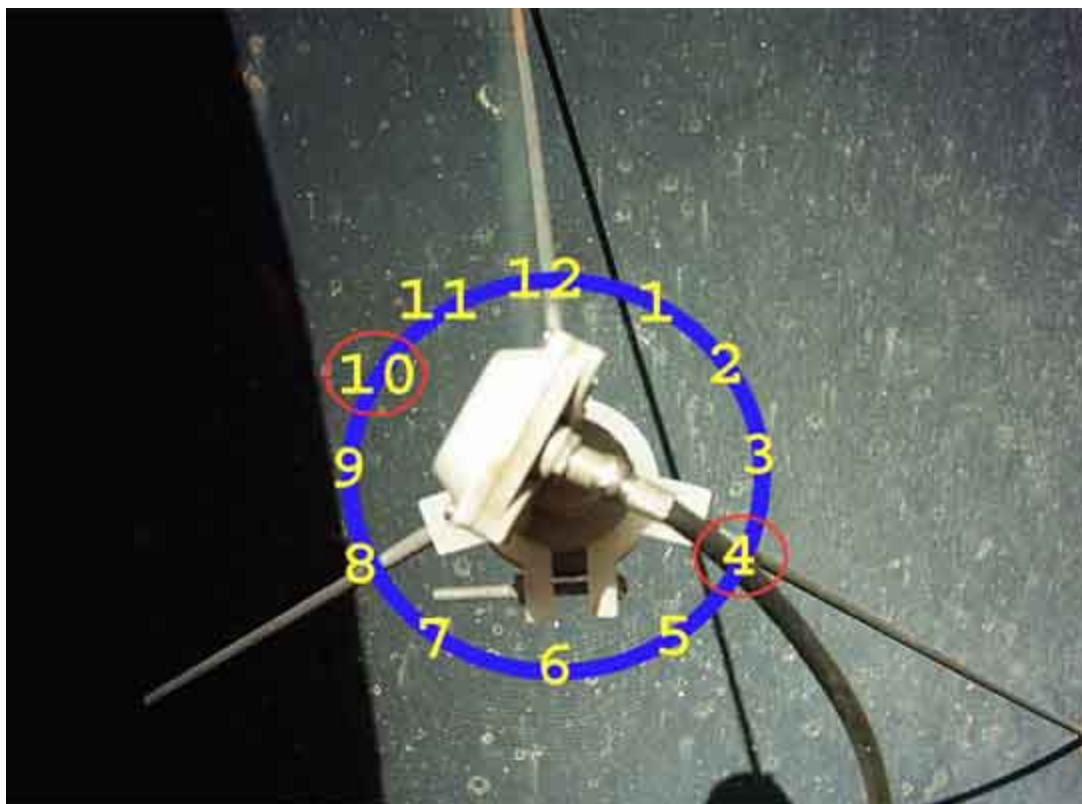
تلویزیون

با اعمال ولتاژ مناسب به جفت صفحات ، باریکه الکترون تمام صفحه (پرده) را با دسته خطوطی موازی و با سرعتی بالا هاشور می‌زند (روبش خط ۴). اگر روشنایی نقطه لیان ، که با انرژی جنبشی الکترونها معین می‌شود، همواره ثابت بماند، پرده بطور یکنواخت تابان دیده خواهد شد. ولی سیگنالهایی که توسط ایستگاه پخش تلویزیونی انتقال می‌یابند و توسط دستگاه تلویزیون دریافت می‌شوند بسته به روشنایی تصویری که منتقل می‌شود بطور دائم ولتاژ شتاب دهنده الکترونها را افزایش یا کاهش می‌دهند بنابراین ، نقاط روی پرده روشنایی متفاوتی دارند و تصویر انتقال یافته و برای دریافت چشم انسان باز سازی می‌شود. تفنگ الکترونی که برای بدست آوردن پرتوهای کاتدی در کینسکوپ (لامپ تصویر تلویزیون) بکار می‌رود از یک کاتد گرم و یک آند با سوراخ مرکزی که مقابل کاتد قرار دارد و باریکه الکترون را جدا می‌کند ساخته شده است.

منبع : <http://kajal61q.blogfa.com>

اصطلاحات ارتباطات ماهواره ای

ساعت LNB چیست ؟

منظور از ساعت LNB یک فلش کوچک و یا یک پیکان کوچک و یا یک مثلث کوچک بر روی کلکی LNB است

لذا فرض کنید که روبروی دیش قرار گرفته اید و ال ان بی را روی آن می خواهید نصب کنید ، حال خود دیش را یک ساعت فرض کنید و این فلش را عقربه ساعت ، سپس این فلش را روی ساعت فرضاً ۱۱ قرار دهید.

در نصب دیش جدا از تنظیم پایه عمودی و چرخش افقی یک نکته مهم و حیاتی وجود دارد و آن محل صحیح قرار گرفتن UP یا همان فلش LNB است که در قدرت گیرندگی امواج بسیار بسیار مهم است و خیلی ها هم UP LNB را با فیش ورودی آنتن LNB اشتباه میگیرند که این نکته در ال ان بی های مختلف متفاوت است مثلاً در LNB Strong قدیمی ، اگر دقت کنیم کلمه UP در لبه بالایی دایره ای شکل ال ان بی حک شده و به راحتی قابل رویت است و این همان نقطه ای است که باید روی ساعت دقیق تنظیم شود ولی اگر بخواهیم کار راحت بشود میتوانیم جای فیش را مبدأ قرار دهیم و به این صورت عمل کنیم که وقتی میگویند ساعت ۱۱ یا ۵ سر فیش باید روی ساعت ۳ یا ۹ باشد و وقتی میگویند ساعت ۱۲ یا ۶ (که هر دو یکی هستند) سر فیش باید روی ساعت ۴ یا ۱۰ باشد.

و در ال ان بی های دیگر مانند Nokia قدیمی و جدید محل UP همان شکاف وسط ال ان بی است. همونطوری که اکثراً میدونید ماهواره هایی مانند : Hotbird و Nilesat و eutelsat و w3Telstar12 و atlantic bird سیگنالهای خود را روی ساعت ۱۱ یا ۵ میفرستند ولی در بین ماهواره های متداول تنها ماهواره Turk sat هست که روی ساعت ۱۲ سیگنالهایش را میفرستد.

منبع : www.dvb2007.coo.ir

نگاهی اجمالی به انواع رله

هرگاه از یک سیم پیچ که دارای هسته آهنی است، جریان الکتریکی عبور کند، هسته سیم پیچ آهنربا می شود. از این خاصیت برای قطع و وصل مدارها استفاده می شود. جزئی که این عمل را انجام می دهد، رله نامیده می شود. بطور کلی رله ها به دو دسته تقسیم می شوند:

رله ضربه ای

رله ضربه ای تشکیل شده است از یک بوبین با هسته آهنی که یک اهرم در بالای آن قرار دارد. وقتی ولتاژ به بوبین وصل می شود، اهرم به طرف هسته کشیده می شود. در انتهای اهرم یک زائده پلاستیکی وجود دارد. در مقابل این زائده یک چرخ دنده به اندازه ۱/۸ دور دوران می کند. در زیر این چرخ دنده کنتاکتی وجود دارد که با چرخش چرخ دنده قطع و وصل می شود. طریقه قطع و وصل به این ترتیب است که روی محور چرخ دنده یک مکعب وجود دارد که هنگام دوران ، در یک مرحله سطح صاف مکعب و در مرحله بعد راس مشترک بین دو سطح جانبی مکعب روی کنتاکت قرار می گیرد و به این ترتیب مدار را قطع و وصل می کند.

طرز اتصال یک رله ضربه ای بسیار ساده است. معمولاً این رله ها با ولتاژ ۲۲۰ ولت کار می کنند. غالباً در داخل رله یک طرف بوبین به یک طرف کنتاکت اتصال داده شده است که در این حالت تعداد ترمینالهای خروجی رله سه عدد است. برای اتصال رله ضربه ای به مدار از **شستی استارت** استفاده می کنند. مقدار جریان مجاز کنتاکتهای داخلی رله بوسیله

کارخانه سازنده روی آن نوشته می شود. همچنین نقشه اختصاری اتصال رله نیز روی آن ترسیم می شود. اگر شما با علائم اختصاری نقشه آشنایی داشته باشید، به آسانی می توانید نقشه حقیقی رله را از روی نقشه اختصاری آن که بوسیله کارخانه داده شده است، ترسیم کنید.

رله زمانی

رله های زمانی در انواع مختلف و با ساختمانهای گوناگونی ساخته می شوند. در گذشته برای این که تعدادی لامپ را از چند نقطه خاموش و روشن کنند، از کلید تبدیل به همراه کلید صلیبی استفاده می کردند (مثلا در راهروهای طویل و دارای خروجی های متعدد و یا در راه پله های ساختمانهای چندین طبقه)، اما امروزه کلید صلیبی کمتر شاخته می شود و در بازار موجود نیست و به جای آن در چنین مواردی از نوعی رله زمانی استفاده می شود که به آن **رله راه پله** می گویند.

در مدار روشنایی راه پله با رله زمانی ، با فشار به یک شستی که جای کلید بکار گرفته شده است، رله شروع به کار کرده و لامپهای راه پله روشن می شوند و پس از گذشت زمان معینی خاموش می گردند. بر روی رله های راه پله معمولا دکمه ای وجود دارد که سه حالت خاموش ، روشن دائم و روشن زمانی توسط آن انتخاب می شود. حالت خاموش برای روز است ، حالت روشن دائم برای مواقعی از شب که رفت آمد زیاد است، استفاده می شود و حالت روشن زمانی برای اوقاتی از شب که رفت آمد کم است، در نظر گرفته شده است.

رله در حالت روشن ، زمان معینی که روی آن تنظیم شده است، لامپها را روشن نگه می دارد. معمولا زمان تنظیمی به گونه ای است که فرد پس از ورود به راه پله بتواند در روشنایی لامپها به در منزل برسد. رله های زمانی در دو نوع ساده و تاخیری هستند. معمولا هر رله دارای کنتاکتهایی است که در شرایط عادی (تحریک نشده) باز یا بسته اند. زمانی که رله عمل می کند، کنتاکتهای باز آن بسته و کنتاکتهای بسته آن باز می شود. به این ترتیب می توان با استفاده از این کنتاکتها مداری را قطع یا وصل کرد.

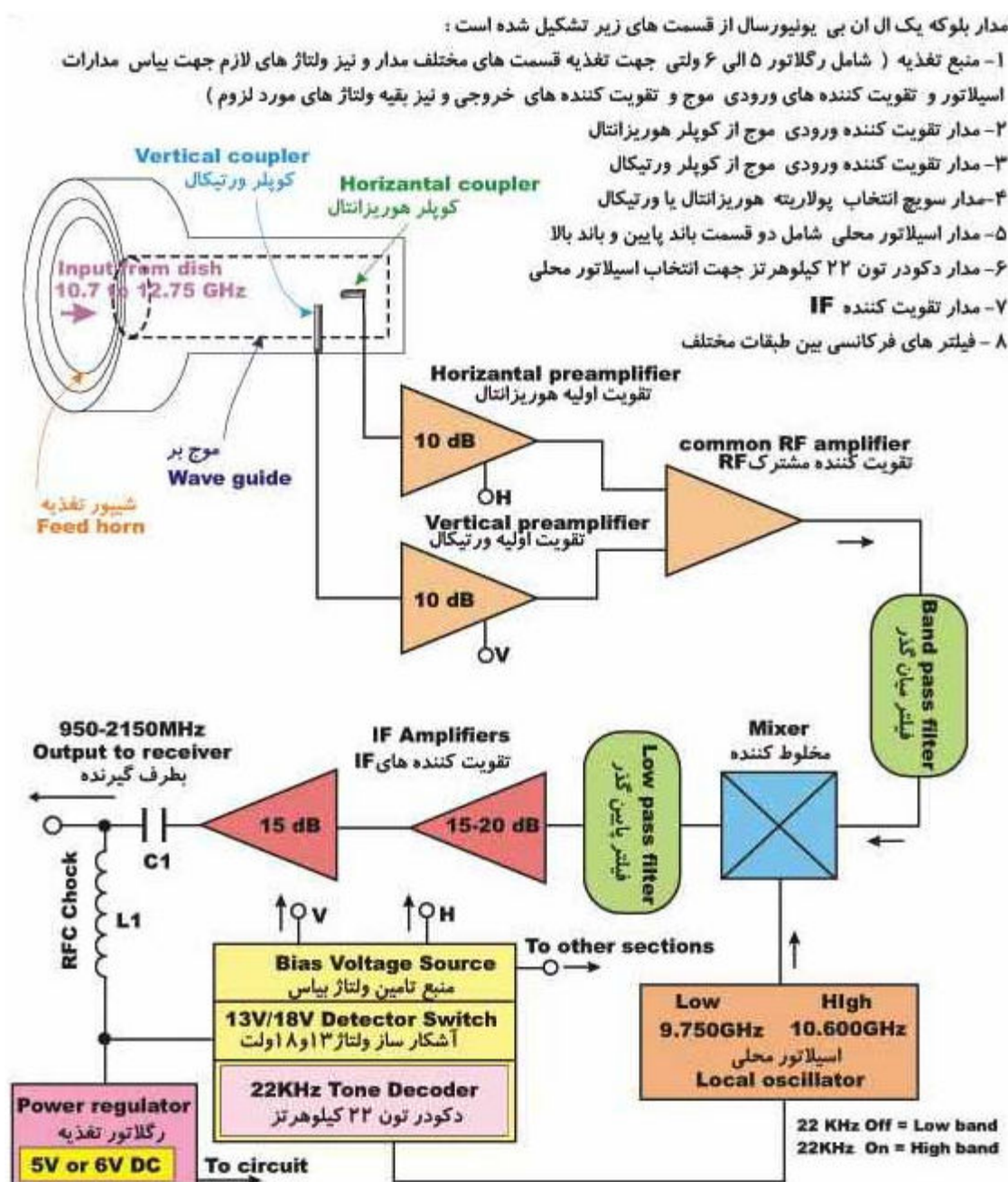
هنگامی که یک رله زمانی ساده را تحریک می کنیم، این رله پس از گذشت زمان تنظیم شده روی آن ، تغییر حالت داده و عمل قطع و وصل را انجام می دهد و تا زمانی که تحریک رله را قطع نکنیم، در این حالت باقی می ماند. با قطع تحریک ، رله به حالت اول برمی گردد. **رله تاخیری** به این صورت عمل می کند که وقتی آن را تحریک می کنیم، بلافاصله کنتاکتهای رله تغییر حالت داده و مدار را وصل می کنند. پس با گذشت زمان تنظیم شده ، مجددا رله به حالت اول خود برمی گردد. به این ترتیب معلوم می شود که رله های راه پله از نوع تاخیری هستند.

منبع : www.kajal61q.blogfa.com

بلوک دیاگرام LNB یونیورسال

یک LNB برای دمدولاسیون امواج ارسال از ماهواره استفاده می شود که قادر است مقدار فرکانس اسیلاتور داخلی را از فرکانس دریافتی یا ورودی کم کند . در LNB های یونیورسال ، دو محدوده فرکانسی استفاده میشود یعنی دو عدد LNB با محدوده های کاری متفاوت ، در یکی مجتمع شده اند . پس برای هر عمل دمدولاسیون در هر باند ، یک اسیلاتور مجزا نیاز است . فرکانس اسیلاتور ها ۹/۷۵۰ گیگاهرتز و ۱۰/۶۰۰ گیگاهرتز هستند که به Low و High مشخص می شوند . در شماره های بعدی مجله ، مطالب کاملتری از بلوک دیاگرام انواع LNB ارائه خواهد شد . /

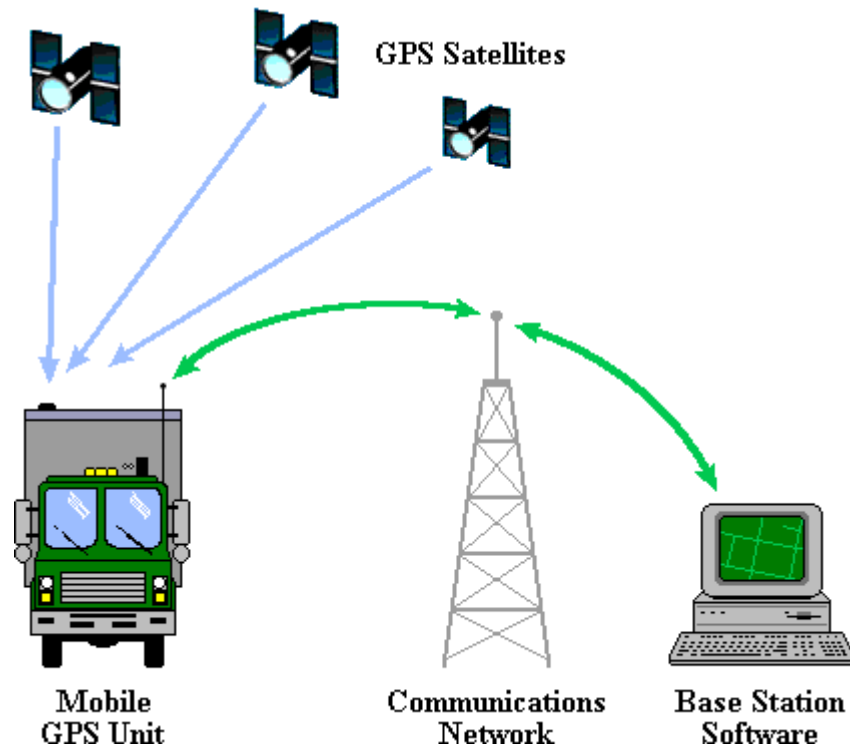
رضا نادری

منبع : forum.persiantools.com

AVL چیست؟

مدیریت واحدهای سیار «مکان نمای خودکار وسایل نقلیه»

با رشد و گسترش روز افزون شهرها، مدیران شهری در صدد بر آمدند تا از راههای جدیدی جهت نظارت و ساماندهی قوانین مربوط به حمل و نقل در این بخشها استفاده نمایند. یکی از این ابزارها که به تازگی رواج زیادی یافته است، سامانه مکان نمای خودکار وسایل نقلیه است.

هر واحد دارای یک دستگاه گیرنده تعیین موقعیت ماهواره‌ای (GPS) است که پس از شناسایی مکان، آن را به وسیله شبکه‌ی ارتباطی رادیویی برای ایستگاه مرکزی ارسال می‌نماید.

اساس کار این سامانه‌ها بر سه جزء اصلی استوار است که عبارت‌اند از:

- توانایی تعیین موقعیت مکانی وسیله نقلیه.
- توانایی ارتباط میان وسیله‌ی نقلیه و مرکز کنترل (ایستگاه مبدا)
- توانایی ارسال موقعیت وسیله‌ی نقلیه به مرکز کنترل.

* اجزای تشکیل دهنده‌ی یک سامانه (AVL):

۱- تجهیزات تعیین موقعیت:

(۱-۱): بوسیله‌ی دستگاه موقعیت یاب ماهواره‌ای (GPS):

“ جی پی اس ” ها معمول ترین نوع مکان یاب های مورد استفاده در وسایل نقلیه هستند. این گیرنده ها جهت برآورد دقیق مکان می بایست حداقل سیگنال های ارسالی از ۳ ماهواره را دریافت نمایند. اساس سامانه محاسبه ی تعیین موقعیت در این دستگاه ها بر مبنای تخمین فاصله ی دستگاه گیرنده ی زمینی تا فرستنده ی ماهواره ای است. ۲۴ ماهواره (GPS) در فضا وجود دارند که در هر ساعت از شبانه روز و در هر شرایط آب و هوایی اطلاعات مربوط به مکان و زمان را برای گیرنده های زمینی ارسال می نمایند.

گیرنده واحد سیار (GPS): در هر سامانه ارسال موقعیت مکانی نیاز به یک گیرنده ی (GPS) برای ارتباط با ماهواره ها و محاسبه ی دقیق موقعیت خود دارید. این وسیله توانایی سنجش مکان، زمان، جهت و مسیر و نیز سرعت حرکت وسیله ی نقلیه را دارا است. البته این کار در GPS های دقیق می بایست با خطای ۱ الی ۲ درصد انجام پذیرد.

(۱-۲): به وسیله ی سامانه (Loran):^۳

روش دیگر تعیین مکان و وضعیت جابجایی وسایل نقلیه استفاده از سامانه (Loran) است. این سامانه یک شبکه ی پر قدرت از فرستنده های زمینی تحت نظر گارد ساحلی ایالات متحده آمریکا است. سامانه فوق بیشتر جهت مکان یابی کشتی ها و شناورهای دریایی مورد استفاده واقع می شود. گفتنی است سامانه مذکور که از محدوده ی رادیو- بسامدی پایین استفاده می کند قادر است بیش از ۳/۴ فضای زمینی و دریایی کشور آمریکا را تحت پوشش قرار دهد. گیرنده های Loran توانایی سنجش از فواصل بسیار دور از ایستگاه فرستنده سیگنال را دارند و نیز آنها نسبت به حوزه های الکترو مغناطیسی قوی، خطوط انتقال نیرو، خطوط راه آهن و مشابه این ها حساس بوده و می توانند تحت تاثیر مخرب آنها قرار گیرند و دچار خطا شوند.

۲- تجهیزات ارسال موقعیت:

دومین جزء از سامانه مکان یابی خودکار وسایل نقلیه ارسال موقعیت تعیین شده به ایستگاه مرکزی است. جهت ارسال موقعیت و دیگر موارد به ایستگاه پایه نیازمند وجود یک شبکه ی ارتباطی رادیویی هستیم. اغلب از شبکه های سلولی و یا موج کوتاه جهت این ارتباطات استفاده می شود. اطلاعات مکانی وسیله ی نقلیه می تواند به طور خودکار برای مرکز کنترل ارسال شود و یا بواسطه ی سامانه (پایانه اطلاعات متحرک) MDT برای مرکز ارسال گردد.

۳- تجهیزات ایستگاه مرکزی:

ایستگاه مرکزی نیاز به یک سامانه رایانه ای، نرم افزارهای مخصوص به همراه نقشه ی محلی و یک فرستنده گیرنده ی رادیویی جهت کارهای زیر دارد:

- مدیریت ارتباطات در شبکه ی ارتباطی

- گزارش وضعیت از تمامی واحدهای سیار

- نمایش واحدهای سیار بر روی یک نقشه ی رایانه ای در هر لحظه

- ذخیره اطلاعات دریافتی جهت تجزیه و تحلیل در مراحل بعدی

* موارد کاربرد سامانه‌های (AVL)

- امنیت راننده و سرنشینان: در وقایع و حوادث و فوریت‌های پزشکی یا هر وضعیت اضطراری، دیگری راننده تنها با فشار کلید شرایط اضطراری، پیام هشدار و موقعیت خود را به ایستگاه مرکزی ارسال و اعلام می نماید.
- امنیت در مقابل سرقت: در حوادث سرقت سامانه (AVL) کمک شایانی به مکان‌یابی و یافتن وسیله نقلیه مسروقه می نماید.
- راهنمایی و هدایت: راهنمایی و هدایت رانندگان برای عبور از مسیرهای نزدیکتر، مطمئن تر و افزایش سرعت و امنیت ناوگان حمل و نقل و.....

«پایانه اطلاعات سیار»^۴

نوعی سامانه انتقال اطلاعات بین واحدهای سیار و ایستگاه ثابت است که معمولاً به همراه سامانه مکان‌یابی خودکار وسایل نقلیه (AVL) مورد استفاده قرار می گیرد. تبادل داده‌ها در این سامانه نیز از طریق امواج رادیویی انجام می پذیرد. به کمک این سامانه ها ایستگاه‌های کنترل قادر به ارسال پیام متنی علاوه بر ارتباط صوتی رادیویی برای یک یا گروهی از واحدهای سیار خواهند بود.

اکثر این دستگاه‌های دارای یک صفحه‌ی نمایش گر بزرگ کریستال مایع (LCD) با قابلیت نمایش کاراکترهای حرفی- عددی تا چندین سطر و همچنین چند کلید جهت کارکرد ساده هستند. معمولاً می توان تا چندین پیام کوتاه از پیش تعیین شده را به حافظه دستگاه وارد نمود و در مواقع لزوم فقط با فشار چند کلید متن پیام را به مرکز ارسال کرد.

این دستگاه‌ها معمولاً جهت ارسال پیام‌هایی همچون، اطلاعات مسیر، وضعیت آب و هوای منطقه‌ای، و ابلاغ مأموریت و نشانی مورد نظر از طرف مرکز کنترل به کار می روند.

۱- fleet management system

۲- Automatic vehicle Location (AVL)

۳- Long Range Navigation (Loran)

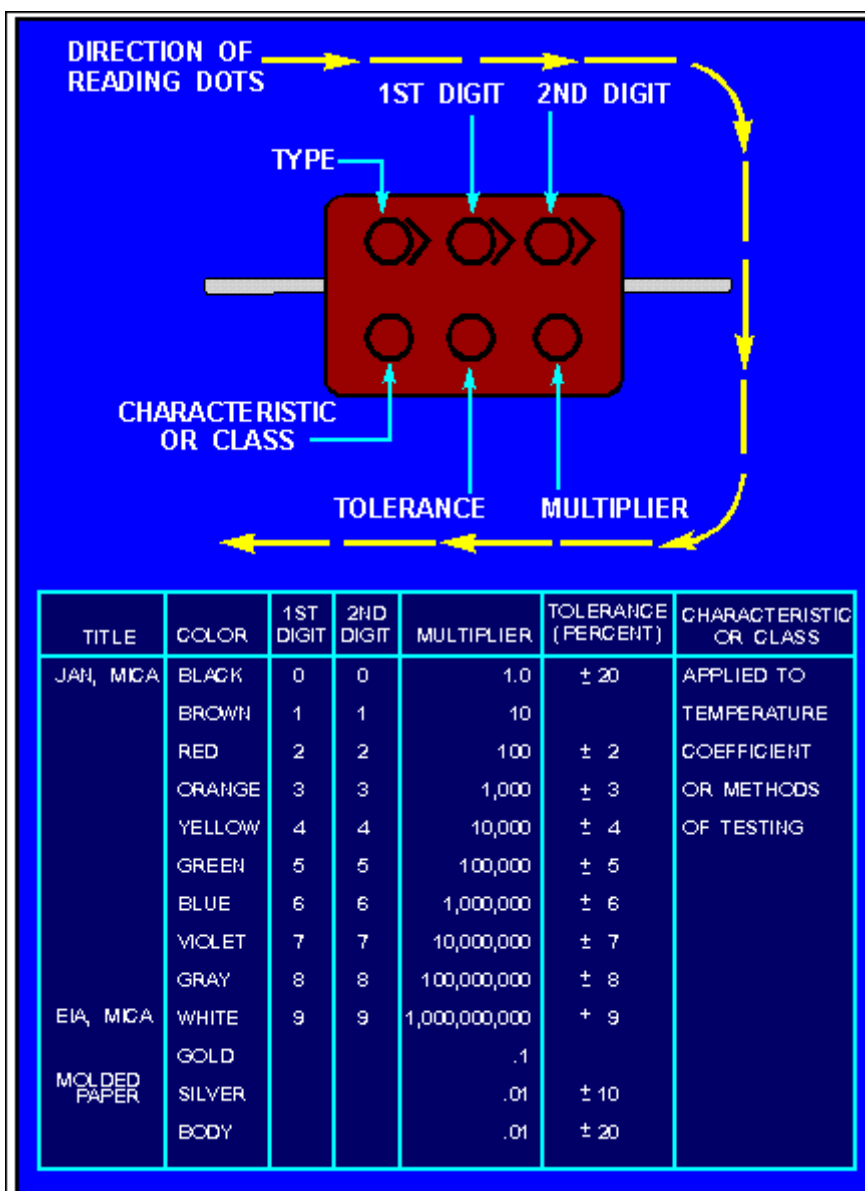
۴- Mobile Data Terminals (MDT)

کدهای رنگی برای خازن ها

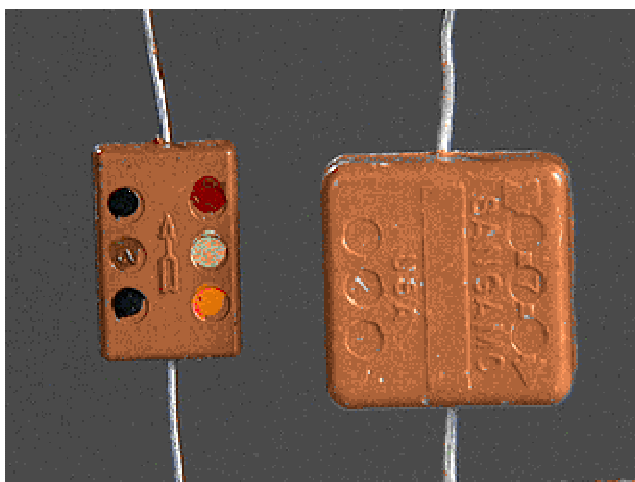
گرچه معمولاً مقادیر خازن‌ها بر روی بدنه خازن چاپ شده اما ممکن است این مقادیر توسط کدهای رنگی مشخص گردند. کدهایی که در این مقاله آورده می شوند بر اساس استاندارد های نظامی (JAN) و تولید کنندگان

رادیویی (RMA) می باشد . در هر کدام از این کدها ، نقطه ها یا خطوط رنگی مشخص کننده مقادیر خازنها خواهند بود . یک خازن میکا ، ممکن است توسط سه یا شش کد رنگی معرفی شده و تolerانس ، حرارت قابل تحمل ولتاژ آن مشخص می شوند . خازنی که در شکل ۲۱-۳ نمایش داده شده ممکن است خازن میکا یا خازن کاغذی قالبی باشد . برای مشخص کردن نوع آنها ، ابتدا آنرا بصورتی مقابل خود قرار دهید که نشانگرهای ($>$) از چپ به راست باشند . نقطه رنگی اول (از سمت چپ) مشخص کننده نوع خازن است . ممکن است به رنگهای سیاه ، سفید ، نقره ای یا به رنگ بدنه خازن باشد . خازن میکا به رنگ سفید یا سیاه و رنگهای نقره ای و هم رنگ بدنه ، نوع کاغذی را معرفی می کنند . دو کد رنگی بعدی که درست بعد از رنگ اول قرار می گیرند ، دو رقم اول مقدار خازن را تعیین و نقطه پائین - راست ضریب را تعیین می کند که این مقدار به پیکوفاراد در نظر گرفته می شود . نقطه رنگی پائین - وسط ، معرف درصد تolerانس خازن است .

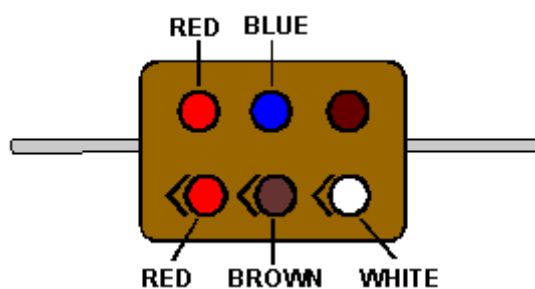
شکل ۲۱-۳ - شش کد رنگی برای خازنهای میکا و خازنهای کاغذی قالبی

مثال برای خازنهای میکا

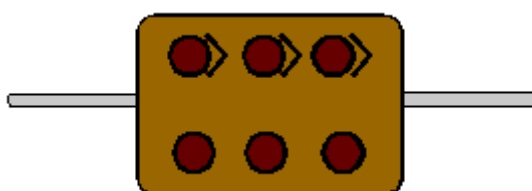

مثال برای خازنهای میکا

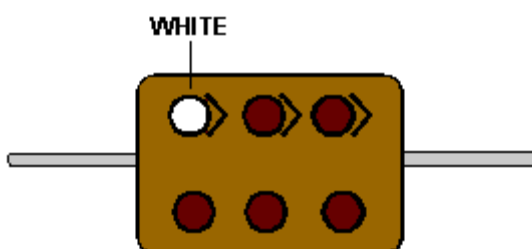

برای خواندن کدهای رنگی خازن بالا :

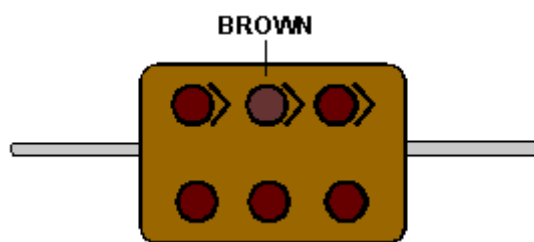
خازنها را طوری بگیرید که علائم کوچکتر / بزرگتر از چپ به راست باشند .

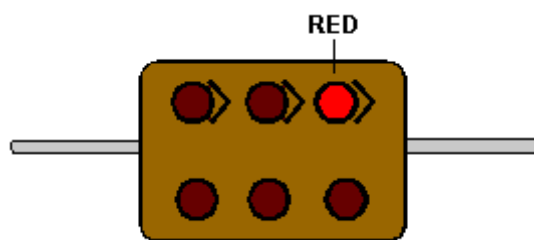
نتبه اول را بخوانید. (نشانگر نوع خازن) در اینحالت سفید

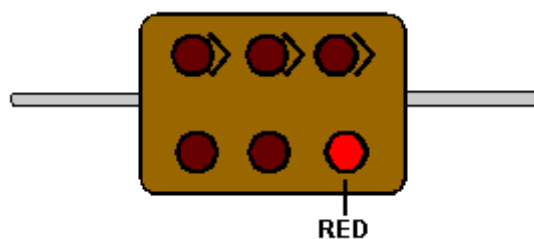
اولین رنگ متناظر با رقم اول را بخوانید . (دومین نقطه ، اولین رقم) در اینحالت قهوه ای

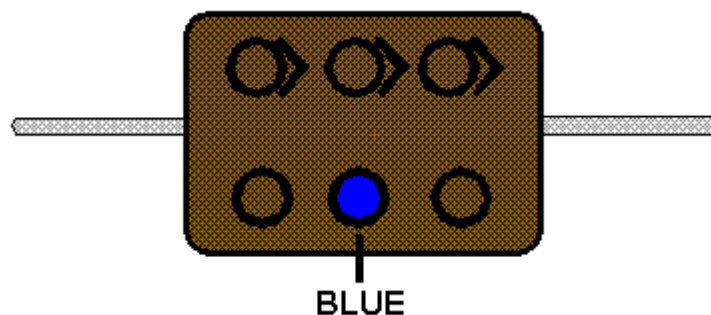
رقم دوم متناظر با رنگ نقطه دوم را خوانده کنار اولی اضافه کنید . در اینحالت قرمز

نقطه سوم یا ضریب را بخوانید و آنرا به دو عدد قبلی اعمال کنید (به پیکوفاراد) در اینحالت قرمز

در پایان نقطه رنگی مربوط به تolerانس را بخوانید . در اینحالت آبی

بر اساس کدهای بالا ، خازن از نوع میکا بوده که ظرفیت آن ۱۲۰۰ پیکوفاراد با تolerانس $\pm 6\%$ درصد می باشد .

خازن نمایش داده شده در شکل ۲۲-۳ یک خازن لوله ای را نشان می دهد . به این دلیل که این نوع از خازنها معمولاً یک دی الکتریک کاغذی دارند ، از کد نوع خازن صرف نظر می شود . برای خواندن مقدار آن ، خازن را طوری در دست بگیرید که نزدیک ترین کد رنگی به ته خازن در سمت چپ قرار گیرد . سپس از چپ به راست بخوانید . دو

خط آخری (پنجمی و ششمی از چپ) ولتاژ کاری خازن را تعیین می کند. این بدین معنی است که اگر خازن دارای رنگ های قرمز ، قرمز ، قرمز ، زرد ، زرد ، زرد ، ارقام زیر را مشخص می کند .

قرمز = ۲
قرمز = ۲
قرمز = ضرب در ۱۰۰ پیکوفاراد
زرد = $\pm 40\%$ درصد
زرد = ۴
زرد = ۴

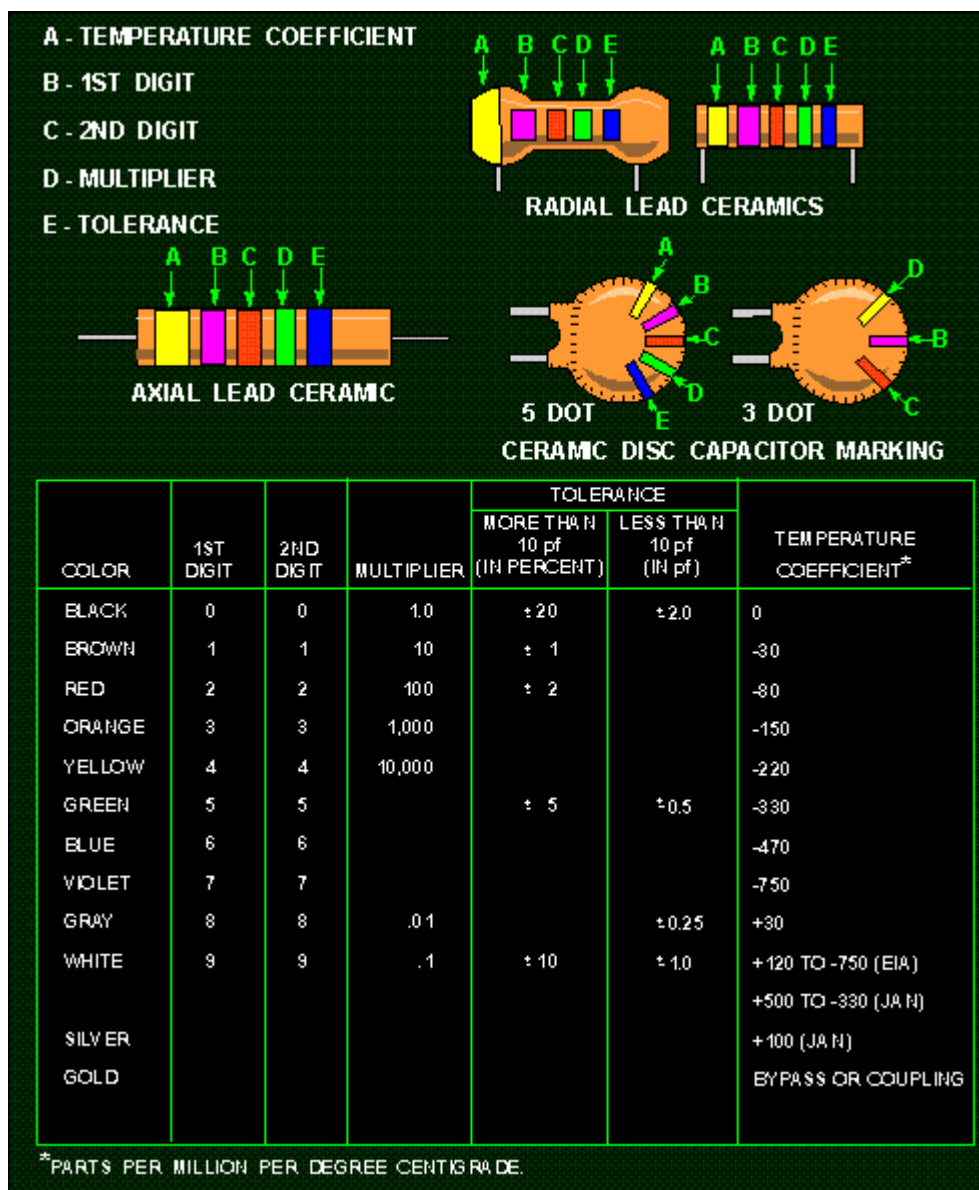
شکل ۲۲-۳ - شش باند کد رنگی برای خازن دی الکتریک مورد نظر

شش کد رنگی بالا مشخص کننده ظرفیت ۲۲۰۰ پیکوفاراد با تolerانس $\pm 40\%$ درصد و ولتاژ کاری ۴۴ ولت است. خازن سرمایی نمایش داده شده در شکل ۲۳-۳ و خازن میکا نمایش داده شده در شکل ۲۴-۳

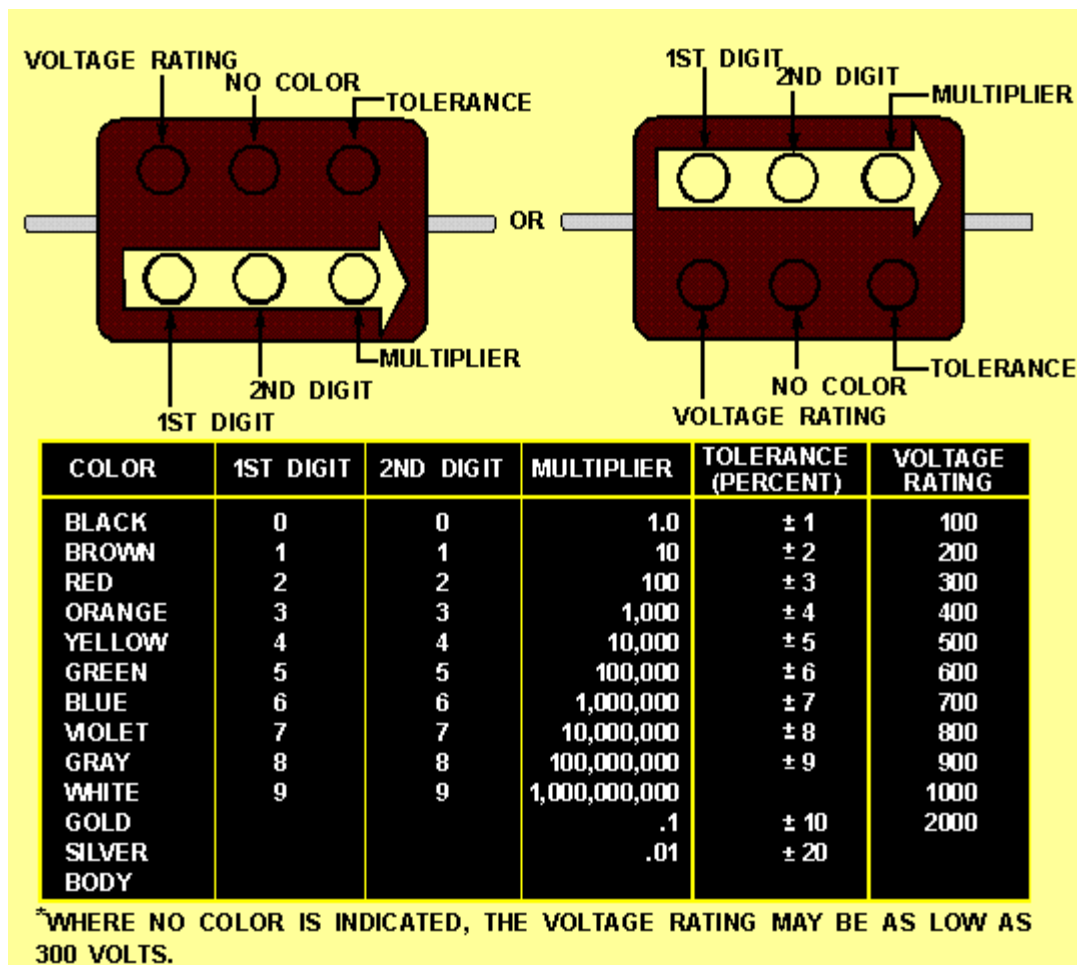
توجه داشته باشید که این نوع از خازنهای میکا با انواعی که در شکل ۲۱-۳ آورده شده تفاوتی دارند که این تفاوت در اینست که فلش بصورت ممتد بوده و منقطع نیست .

این نوع از خازنهای میکا مانند انواعی که در شکل ۲۱-۳ آورده شده ، خوانده می شوند و تنها یک تفاوت وجود دارد : نقطه رنگی اول مشخص کننده اولین کد است . (بخاطر اینکه این نوع خازنها همیشه از نوع میکا هستند ، دیگر نیازی به این نقطه رنگی وجود ندارد .

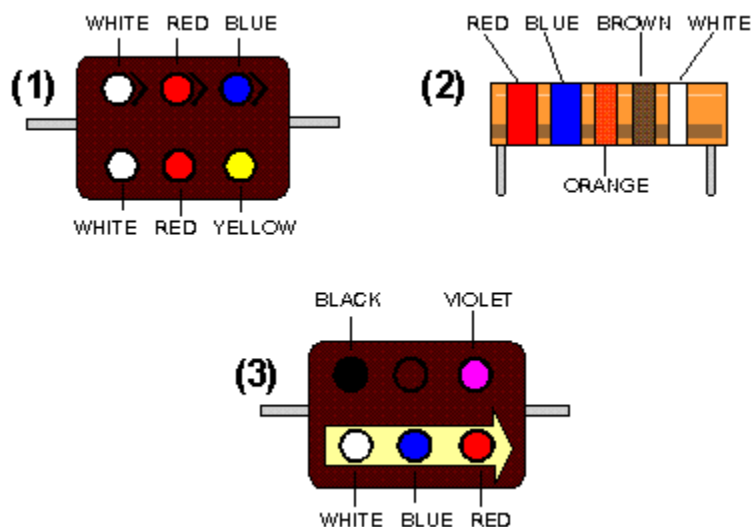
شکل ۲۳-۳ - کدهای رنگی خازن سرامیکی

شکل ۲۴-۳ - کد رنگی خازن میکا

سوال ۱۹ - سه خازن نمایش داده در زیر را برای نمونه امتحان کنید . هریک چه ظرفیتی دارد ؟

پاسخ ۱ :

کلاس	تلرانس	ضریب	رقم دوم	رقم اول	نوع
سفید	قرمز	زرد	آبی	قرمز	سفید
-	± 2	۱۰۰۰۰	۶	۲	میکا
خازن میکا ۲۶۰۰۰۰ پیکوفاراد یا ۲۶۰ نانوفاراد با تلرانس ± 2 درصد					

پاسخ ۲ :

تلرانس	ضریب	رقم دوم	رقم اول	حرارت
سفید	قهوه ای	نارنجی	آبی	قرمز
± 10	۱۰	۳	۶	-80°C
خازن سرامیکی ۶۳۰ پیکوفاراد با تلرانس ± 10 درصد				

پاسخ ۳ :

حرارت	تلرانس	ضریب	رقم دوم	رقم اول
سیاه	بنفش	قرمز	آبی	سفید
۱۰۰	± 3	۱۰۰	۶	۹
خازن میکا ۹۶۰۰ پیکوفاراد یا ۹/۶ نانوفاراد با تلرانس ± 3 درصد				

ترجمه : رضا نادری

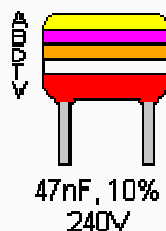
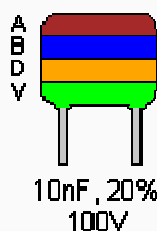
کدهای حرفی خازنها

نقشه بین المللی کدهای رنگی سالها قبل برای ایجاد راهی ساده برای تشخیص مقادیر و تلرانس ایجاد شد که مفهوم این نوارهای رنگی بر اساس جدول زیر مشخص می شوند.

جدول کدهای رنگی خازنها

ولتاژ کاری V	ضریب حرارتی TC	تلرانس T < 10pf	تلرانس T > 10pf	ضریب D	رقم B	رقم A	رنگ
		$\pm 2.0\text{pF}$	$\pm 20\%$	x1	0	0	سیاه
	-33×10^{-6}	$\pm 0.1\text{pF}$	$\pm 1\%$	x10	1	1	قهوه ای
250v	-75×10^{-6}	$\pm 0.25\text{pF}$	$\pm 2\%$	x100	2	2	قرمز
	-150×10^{-6}		$\pm 3\%$	x1000	3	3	نارنجی
400v	-220×10^{-6}		+100%,-0%	x10k	4	4	زرد

سبز	5	5	x100k	± 5%	± 0.5pF	-330x10 ⁻⁶	100v
آبی	6	6	x1m			-470x10 ⁻⁶	630v
بنفش	7	7				-750x10 ⁻⁶	
خاکستری	8	8	x0.01	+80%,-20%			
سفید	9	9	x0.1	± 10%			

مانند مقاومتها ، در چاپ مقادیر خازنهای کوچک ، همچون انواع خازن فیلم یا دیسکی ، مطابق استاندارد BS1852 ، کد های حرفی جایگزین سیستم کدهای رنگی شدند . این کد شامل ۲ یا ۳ عدد و یک حرف برای تعیین کد تolerانس می باشد . در مدل کد دو رقمی ، این دو رقم مقدار دو رقم اول ظرفیت خازن را به پیکوفاراد مشخص می کند . در مدل ۳ رقمی ، رقم سوم ضریب را مشخص می کند (یا تعداد صفرها) . مثلاً ۴۷۱ به معنی ۴۷۰ پیکوفاراد است . معمولاً به همراه کد رقمی سوم ، یک کد حرفی برای تعیین تolerانس قرار میگیرد .

در خازن روبرو که روی بدنه آن کد 473J چاپ شده از نوع دیسک سرامیکی بوده که معرف مقدار زیر است :

یا ۴۷ نانوفاراد ، پیکوفاراد ۴۷,۰۰۰ = (سه تاصفر) ۱,۰۰۰ × ۴۷ پیکوفاراد
۰/۰۴۷ میکروفاراد

حرف J مشخص کننده تolerانس ۵ +/- می باشد .

جدول زیر جهت مشخص کردن مقادیر تolerانس آورده شده است :

B = ± 0.1pF
C = ± 0.25pF
D = ± 0.5pF
F = ± 1pF or ± 1%
G = ± 2pF or ± 2%,
H = ± 3%

J = ± 5%
K = ± 10%
M = ± 20%
P = +100%,-0%
Z = +80%,-20%.

ترجمه : رضا نادری

دوست گرامی جهت پربارتر شدن این مجله و تعامل علمی و آموزشی ، با ارسال مقالات و مطالب خود به فرمت DOC (نرم افزار word) ما را یاری فرمائید . در صورت تأیید ، مطالب شما به نام خودتان در نسخه های بعدی مجله قرار داده خواهند شد . همچنین در صورت مفید بودن مطالب ، با معرفی این مجله به دوستان خود زمینه آشنایی بیشتر را فراهم آورید . در صورت ثبت نام در پایگاه مجله ، به آدرس www.GEHamahang.com/magazine.html ، نسخه های آتی این مجله ، به آدرس پست الکترونیکی شما ارسال خواهند شد .

موفق باشید

مجله دیجیتالی ایران شماتیک

magazine@GEHamahang.com